

Recorden que sou éssers vivents,
pensants i caminants.
És difícil d'assimilar.
Semblem tan babaus,
carents (mancats) de dignitat personal.
Sotmesos a acceptar el que hi ha.
Em recorda,
el bramà del ruc català.
Acceptar i callar,
perquè som de bon tarannà.
Riu la gent,
m'entres són sodomitzats,
lliures en la servitud,
esclaus en la llibertat.
Pobres mícos ensinistrats,

es creuen els grans evolucionats.
Ara toca dividir i dividir-se
mitosi existencial.
Més separats, desvinculats,
allunyats de la responsabilitat
de ser vivent.
Mort en l'angoixa del que no sap,
del que veu la infidelitat a criteris,
conceptes i paraules.
Tan simples a priori com
Humanitat
Dignitat
Responsabilitat
Professionalitat

Llibertat
Tants tats,
que més val fer tap
i oblidar que els pertanys.